

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 79.281 van 15 maart 1999  
in de zaak A. 82.760/VII-17.812.**

In zake : Jozef TAILLIEU,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat A. LUST,  
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,  
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,  
kantoor houdende te AVELGEM,  
Doorniksesteenweg 82.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Jozef TAILLIEU op 4 maart 1999 ingediend heeft om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 december 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, door omwonenden aangetekend tegen het besluit van 19 maart 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de verzoeker van de vergunning voor het exploiteren van een varkenshouderij met 1.200 mestvarkens, de opslag van 10 ton meel, 80 m<sup>3</sup> tarwezetmeel en 40 m<sup>3</sup> stoomschillen en de opslag van 1.540 m<sup>2</sup> dierlijke mest te Wervik, Laagweg 59, gegrond wordt verklaard, het bestreden besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. DE GENDT die, loco Advocaat A. LUST verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat P. DEJONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

## **1. Feiten**

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. Op 19 maart 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de verzoeker een ARAB-vergunning -de aanvraag was ingediend eind 1989- voor de exploitatie van een varkenshouderij bestaande uit 1.200 mestvarkens, op het bovenvermelde perceel.

1.2. Zeven omwonenden stellen administratief beroep in tegen deze beslissing.

1.3. De volgende adviezen worden verstrekt :

- de administratie gezondheidszorg verleent op 5 mei 1994 een ongunstig advies;
- het hoofdbestuur ruimtelijke ordening verleent op 14 november 1994 een gunstig advies;
- de administratie gezondheidszorg verleent op 7 april 1996 een ongunstig advies;
- de administratie ruimtelijke ordening handhaaft op 23 april 1996 het op 14 november 1994 door haar verleend gunstig advies;
- de Vlaamse Landmaatschappij verleent op 2 mei 1996 een gunstig advies.

1.4. Op 23 december 1998 wordt het bestreden besluit genomen.

Het verklaart de ingestelde beroepen gegrond, heft het beroepen besluit op, en weigert de gevraagde vergunning, op volgende gronden :

"Overwegende dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie dienen getoetst aan de recente milieuwetgeving nl. titel II van het Vlarem (Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne);

Overwegende dat de bouwvergunningen dateren van 12 maart 1986 (oprichten van één varkensstal met inbegrip van hangaar) en van 13 maart 1986 (oprichten van een varkensstal); dat deze stallen niet zijn ingeplant volgens de bouwaanvraag; dat hiervoor een regularisatiedossier is ingediend;

Overwegende dat de stallen gelegen zijn in het agrarisch gebied op ca. 300 meter van een recreatiegebied en op ca. 400 meter van een woongebied ander dan woongebied met landelijk karakter en dat de dichtst bijzijnde vreemde woning zich situeert op ca. 85 meter van de stallen in Z.Z.O.-richting;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een gebied waar de jaarlijkse stikstofproductie tussen 200 en 300 kg N/ha bedraagt; dat de gemeente is gelegen in een gebied dat op de kwetsbaarheid van het grondwater als afwisselend zeer kwetsbaar en matig kwetsbaar aangeduid wordt;

Overwegende dat de inrichting als een 'bestaande veeteeltinrichting' kan worden beschouwd omdat de inrichting ten minste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het Vlarem als hinderlijke inrichting is ingedeeld, de definitieve bouwvergunning verleend werd vóór 1 september 1991, en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens op 25 maart 1993 aangifte werd gedaan bij de Mestbank; dat uit voorgaande blijkt dat volgens artikel 5.9.3.1. §1 van titel II van het Vlarem de inrichting kan worden veranderd;

Overwegende dat volgens artikel 5.9.3.1. §1 van titel II van het Vlarem het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 7.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten is indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5 en 9.8. is ingedeeld; dat de inrichting hieraan voldoet gezien de indeling in de subrubriek 9.4.1. en de reeds hogervermelde term 'bestaande veeteeltinrichting' eveneens van toepassing is;

Overwegende dat de aanvraag handelt over het exploiteren van een varkensmesterij van 1200 varkens; dat er aldus geen gesloten bedrijf wordt gevormd;

Overwegende dat de inrichting, gezien het niet gesloten karakter en het aantal varkens kleiner dan 1800, gelegen is op minder dan 1000 meter van elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, gebied voor verblijfsrecreatie, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat en woongebied ander dan woongebied met landelijk karakter; dat het aantal waarderingspunten is gelegen tussen 50 en 100 punten; dat hierdoor deze inrichting volgens de huidige technische en wetenschappelijke inzichten niet kan gedogen worden;

Overwegende dat volgens artikel 38bis van het Mestdecreet voor wat betreft lopende ARAB-aanvragen waarvoor in laatste aanleg nog geen beslissing is genomen, er enkel vergunning kan verleend worden voor een inrichting waarvan de totale dierenpopulatie niet groter is dan de aantallen zoals vermeld in artikel 2bis van het Mestdecreet; dat deze aanvraag daar niet aan voldoet;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren naar voor gebracht door de voormelde beroepindieners als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- de stedenbouwkundige onregelmatigheden zijn geregulariseerd;
- de ernstige stankhinder is niet tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen gezien het niet gesloten karakter van de varkensstapel wat resulteert in een minimum afstand van 100 meter t.o.v. hindergevoelige gebieden rekening houdende met de waarderingspunten toebehorend aan de inrichting;

- de talrijke bezwaarschriften tijdens het openbaar onderzoek werden in rekening gebracht met het ongunstig advies van het Schepencollege;
- het bedrijf heeft in deze aanvraag een regularisatie gevraagd van de op dat ogenblik aanwezige dieren;
- de vrees voor nieuwe uitbreiding dient te worden getoetst op de op het ogenblik van de aanvraag gehanteerde richtlijnen".

1.5. Op 17 februari 1999 wordt de verzoeker er door het gemeentebestuur van Wervik van in kennis gesteld dat het bestreden besluit werd genomen en wordt hij verzocht ten gemeentehuize een afschrift van dat besluit af te halen.

Op 22 februari 1999 neemt de verzoeker een afschrift van dat besluit in ontvangst;

## **2. Gegrontheid van de vordering**

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

### **2.1. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel - uiterst dringende noodzakelijkheid**

Overwegende dat deze beide voorwaarden vervuld zijn om de volgende redenen :

2.1.1. De verzoeker voert op goede gronden aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit impliceert dat hij zijn door het

deputatiebesluit van 19 maart 1992 vergunde varkenshouderij onmiddellijk moet stopzetten.

Hij voert tevens aan dat die varkenshouderij "omzeggens het enig professioneel inkomen van verzoeker en zijn gezin is".

De verwerende partij betwist dit laatste wel, doch komt in dat verband niet verder dan vage insinueringen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve voldoende aannemelijk gemaakt.

2.1.2. De verzoekende partij voert terecht aan dat uit het bovenstaande ook de hoogdringendheid van de vordering blijkt.

De verwerende partij kan zich niet met goed gevolg beroepen op de tijd verlopen tussen het nemen van het bestreden besluit en het instellen van voorliggende vordering.

De diligentie van de verzoeker om het beroep in te stellen moet immers blijken uit het tijdsverloop tussen de kennisname van dat besluit en het inleiden van de vordering.

De verwerende partij toont niet aan dat dit tijdsverloop de hoogdringendheid van de vordering tegenspreekt.

## 2.2. Ernstig middel

Overwegende dat de verzoeker in zijn enig middel opwerpt dat het bestreden besluit onredelijk laat is genomen; dat de lezing van de feitenuiteenzetting hierboven duidelijk maakt dat het middel ernstig is; dat de verwerende partij zich er ten onrechte op beroept dat de verschillende adviezen "gespreid over de tijd werden verleend"; dat immers niet blijkt dat er redenen aanwezig zijn die in deze zaak een besluitvormingsproces van circa zeven jaar rechtvaardigen; dat de verwerende partij uiteraard niet op goede gronden het belang van de verzoeker bij het middel kan betwisten, want de

vernietiging op grond van dat middel heeft tot gevolg dat de vergunning verleend door de bestendige deputatie definitief wordt;

2.3. Overwegende dat bijgevolg aan alle voorwaarden tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 december 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, door omwonenden aangetekend tegen het besluit van 19 maart 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Jozef TAILLIEU van de vergunning voor het exploiteren van een varkenshouderij met 1.200 mestvarkens, de opslag van 10 ton meel, 80 m<sup>3</sup> tarwezetmeel en 40 m<sup>3</sup> stoomschillen en de opslag van 1.540 m<sup>2</sup> dierlijke mest te Wervik, Laagweg 59, gegrond wordt verklaard, het bestreden besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

### **Artikel 2.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op vijftien maart 1900 negenennegentig,  
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**R. STEVENS.**